

РЕШЕНИЕ

№ 6882

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 16.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6326** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, вр. чл. 40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Д. Д. Н. срещу отказ на заместник на главния прокурор при ВКП да предостави обществена информация по т. 1 от заявление 1827/03.06.2021 г. за списък на делата, които прокуратурата ще изпратили е изпратилана Европейската прокуратура, преценявайки, че са от нейна компетентност, съдържащ номер на всяко дело, както и наблюдаващата го прокуратура. В жалбата се твърди, че отказът да бъде предоставен достъп до исканата информация е незаконосъобразен, като се излагат подробни съображения в подкрепа на доводите. Претендира се присъждането на разноси за платена държавна такса.

Ответникът Заместник на Главния прокурор при ВКП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата в представен писмен отговор с мотивирани възражения. Излага доводи, че оспорения отказ е издаден от компетентен орган, в определената форма, като не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по заявление, изпратено по

електронен път, съгласно чл. 24, ал. 2 ЗДОИ от жалбоподателя, регистрирано с вх. Номер и по него е образувана преписка по ЗДОИ. Със същото е поискан достъп до подробно описана в него обществена информация в 2 точки, като по т. 2, органът по ЗДОИ е постановил решение за предоставянето на достъп до обществена информация, което е влязло в сила. 3. е направил искане информацията да бъде получена по електронен път на посочен от него електронен адрес, съгласно чл. 26, ал. 1, т. 4 ЗДОИ. С Решение № 1827/08.06.2020 г. Заместник на Главния прокурор при ВКП се е произнесъл по заявлението, като в диспозитива на същото е отказал достъп до исканата в т. 1 от заявлението информация. Мотивите на органа са, че търсената информация подлежи на предоставяне по специално регламентиран законов ред по чл. 198, ал. 1 от НПК и единствено с разрешение на наблюдаващ прокурор. Противно на искането, органът приема, 1. Без да има такова искане, 2. С мотиви несъответни на искането, че след като има образувани досъдебни производства, материалите по същото, в това число и номера на ДП и името на наблюдаващ прокурор били обществена информация по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, но при условията на чл. 4, ал. 1, пр. второ от ЗДОИ. Следва противоречив извод, че макар и да не се търси информация за конкретни документи от делата, исканите номера и наблюдаващите ги прокуратури били данни идентифициращи самите ДП, които били част от материали по дела, по отношение на които е ограничението по чл. 198, ал. 1 от НПК. Приложимостта на специалния ред по НПК изключва възможността да се предоставя достъп до обществена информация по ЗДОИ. От друга страна, по същество ответник възразява, че от номерата на преписките и наблюдаващите ги прокуратури, гражданите/обществото не могат да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Последното по мнение на съда в този състав е логично и се споделя, но не е правно аргументирано.

Решението е изпратено на заявителя на посочения от него електронен адрес в законовия срок по чл. 28 от ЗДОИ.

По делото е представена заповед № 04-208/12.06.2020 г., изм. и доп. заповед № РД-04-35/04.02.2021 г. на Главния прокурор, с която издалият на процесното решение Заместник на Главния прокурор е определен да се произнася по постъпилите заявления по ЗДОИ.

Доколкото в оспореното решение е налице изричен диспозитив за отказ до исканата в т. 1 от депозираното заявление информация съдът приема, че със същото изрично е отказан достъпа само до тази информация. В жалбата са изложени съображения и е поискано да бъде задължен ответника да предостави достъп до исканата информация, при което съдът приема, че е оспорен както изричния, така и мълчаливия отказ.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване административен акт и формиран мълчалив отказ. От представените по делото доказателства е видно, че оспорващата е депозирала заявление за достъп до обществена информация по посочен рег. номер, въз основа на което е издадено обжалваното решение. Решението е изпратено на посочения електронен адрес; депозираната на жалба е подадена в срок, съгласно чл. 149 АПК, вр. чл. 40 ЗДОИ.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и основателна.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 168, ал. 1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на

представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, като съгласно ал. 2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореното в настоящото производство решение, доколкото обективира отказ да бъде предоставен достъп до обществена информация, има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл. 145 и сл. АПК, вр. чл. 40 ЗДОИ. Оспорваният акт е издаден от компетентен орган, оправомощен с акт на главен прокурор. В хода на проведеното административно производство не се констатираха допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК. Ответникът притежава качеството на задължен по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ правен субект. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Оспорваният акт е издаден при формално спазване на изискванията за форма съгласно чл. 38 ЗДОИ, вр. чл. 59, ал. 2 АПК.

Съдът обаче констатира, че процесното решение е постановено в нарушение на материалния закон и целта на закона, поради което се явява незаконосъобразно.

Страните по делото не спорят, че ответникът притежава качеството на задължен по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ правен субект. Спорът е досежно характера на исканата информация и наличието на визираното в решението основание за отказ.

Легалното определение на понятието „обществена информация“ се съдържа в чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Съгласно същото всяка информация, свързана с обществения живот в Република България., която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица съставлява обществена информация. В обхвата на понятието „обществена информация“ по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно една информация е обществена когато са налице две визирани в правната норма кумулативни предпоставки - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Законодателят не е дал легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото, като група хора има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и

дейността на съответния публичен орган, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел. Съгласно чл. 9 ЗДОИ обществената информация бива официална - информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение - когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи - чл. 13, ал. 2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т. 6 ДР ЗДОИ. В настоящия случай, предвид посоченото по-горе и съдържанието на търсената от заявителя информация, същата има характера на служебна обществена информация по смисъла на чл. 11, вр. чл. 2, ал. 1 ЗДОИ.

Ответник, незаконосъобразно е приел, че по искането, за което е постановен оспорвания отказ е приложима процедура по специален закон – чл. 198 от НПК. Съдът приема основателни оплакванията на жалбоподател, че по същество се иска информация от регистър на заведени преписки, които по преценка на съответната прокуратура могат да се изпратят или са изпратени на ЕППО. Не се иска достъп до информация по съществуването на преписките. Регистърната система налага към ДП или пр.преписка да има и съответстващ му регистрационен номер. Регистрите са достъпни, освен ако не се въведе законодателно изискване информацията за изпратени към ЕППО прокурорски преписки да се засекрети, но органът не се опира на законодателна уредба, в конкретиката на такава информация от регистрите на съответната прокуратура, а бланкетно предлага и прилага разпоредбата на чл. 198 от НПК. Съдът приема и възраженията на представителя на ответника, че тази разпоредба се използва обосновано, но в случая е неприложима и по тази причина жалбата ще се уважи.

Следователно може да се направи извод за същинската дейност на прокуратурата, какъв тип информация прокуратурата събира и обобщава и в какви срокове.

В настоящия случай от информацията, достъпът до която се иска е възможно да се направят изводи за задължения субект - функционирането на органа и неговата администрация. Жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация, като в съответствие с чл. 25, ал. 1 ЗДОИ е подал заявление, съдържащо реквизитите по т. 1-4. В заявлението изрично е посочена формата за предоставяне на достъп до исканата информация. Настоящият съдебен състав намира, че в заявлението за достъп до обществена информация се съдържа достатъчно точно и недвусмислено описание на исканата информация. Ако искането, не е отговаряло на изискванията, органът е имал законната възможност да поиска от заявителя конкретизиране на предмета на заявлението. С предоставянето на исканата информация може да се повиши отчетността и прозрачността в дейността на органа. Информацията за това как органът упражнява правомощията си, са обстоятелства от решаващо значение за обществения живот.

В процесния случай не е било налице основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1 от заявлението на посочените от ответника основания, а е следвало да предостави достъп до същата. По тези съображения оспореното решение следва да бъде отменено и преписката изпратена на ответника за ново произнасяне. Следва да се укаже, че исканата информация се съдържа в регистъра към съответната прокуратура; не е необходимо да се проявява свръхактивност за да се предостави исканата информация като дело /ДП/ което по преценка на местна прокуратура е изпратено на ЕППО, заедно с номер на делото и наблюдаващата го прокуратура, по регион. Съдът указва на ответник, че информацията, кои дела ще се изпратят на ЕППО не може да се предостави, по причина, че се предоставя съхранявана информация, а каква преценка ЩЕ вземе съответната наблюдаваща прокуратура, не е съхранявана информация.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава II и глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявление за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок – не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на цитираната разпоредба в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица, вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав приема, че е призната от закона възможност за процедуриране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт – решение за предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Предвид изложеното и оспореният отказ следва да бъде отменен, а преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението в тази му част с надлежен акт, по чл. 25, ал. 2 ЗДОИ, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл. 34 ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл. 38 ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация на основание, различно от приетото.

При този изход на делото и предвид разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК съдът намира за основателно своевременно направеното искане от процесуалния представител на

оспорващата за присъждане на направените по делото разноски за платена държавна такса. Видно от приложените доказателства оспорващата не е заплатила държавна такса от 10 лева, а такава е платена от пълномощника, който е процесуален представител, не и страна, на която се дължат разноски. Искането се отхвърля като неоснователно.

Съдът РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1827/08.06.2021 г. на Заместник на Главния прокурор при ВКП, в частта, с която е постановен отказ за предоставяне достъп до обществена информация по т. 1 от заявление № 1827/03.06.2021 г., подадено от Д. Д. Н..

ВРЪЩА преписката на Заместник на Главния прокурор при ВКП за произнасяне в частта по т. 1 от заявление за достъп до обществена информация вх. № 1827/03.06.2021 г., подадено от Д. Д. Н., в законоустановения 14-дневен срок от получаване на решението, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона

Решението е окончателно.

Съдия: